

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кандидат: **мр Зузана Тирова (Zuzana Týrová)**

Тема: **Slovensko-srbský bilingvizmus vo Vojvodine
(Словачко-српска двојезичност у Војводини)**

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
<p>1. Датум и орган који је именовео комисију</p> <p>22. 4. 2016. године; Наставно-научно веће Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду</p>
<p>2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:</p> <p>др Мирослав Дудок, редовни професор за ужу научну област Словакистика, (избор у звање 21. 5. 1998), Филозофски факултет, Универзитет у Новом Саду, председник комисије</p> <p>др Свенка Савић, професорка емеритус за ужу научну област Психоллингвистика, (избор у звање 28. 1. 2010), Филозофски факултет, Универзитет у Новом Саду, чланица</p> <p>др Далибор Соколовић, доцент за ужу научну област Словакистика, (избор у звање 13. 10. 2015), Филолошки факултет, Универзитет у Београду, члан</p>
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
<p>1. Име, име једног родитеља, презиме:</p> <p>Зузана, Михал, Тирова (Zuzana, Michal, Týrová)</p>
<p>2. Датум рођења, општина, република:</p> <p>09. 02. 1978, Нови Сад, Република Србија</p>
<p>3. Датум одбране, место и назив магистарске тезе:</p> <p>25. 05. 2010, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду</p> <p>Používanie frazeologizmov u Slovákov v Pivnici (Употреба фразеологизама код словачких говорника у Пивницама)</p>
<p>4. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука:</p> <p>Словачки језик и лингвистика, магистар лингвистичких наука</p>

<p>III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:</p> <p>Slovensko-srbský bilingvizmus vo Vojvodine</p> <p>(Словачко-српска двојезичност у Војводини)</p>
<p>IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: Навести кратак садржај са назнаком броја страна поглавља, слика, шема, графикана и сл.</p> <p>Докторска дисертација мр Зузане Тирове има 218 страна и састоји се од 11 поглавља, списка коришћене литературе са 160 референци и 2 прилога. У склопу дисертације се налази 16 табела, 10 графикана и 2 мапе.</p> <p>Након кључне документације на српском, енглеском језику и садржаја следе следећа поглавља:</p> <p>1. Увод, односно фокус, методологија и актуални значај истраживања (стр. 14-18)</p> <p>2. Двојезичност (билингвизам) (стр. 19-34). Друго поглавље садржи пет потпоглавља: 2.1. Погледи на двојезичност (стр. 20-23); 2.2. Предрасуде о двојезичности (стр. 24-29); 2.3. Двојезичност – теоријске основе (стр. 30); 2.4. Дефиниције двојезичности и питање матерњег језика (стр. 31) и 2.5. Неки облици двојезичности (стр. 32-34)</p> <p>3. Словачки језик у Војводини као предмет научног истраживања (стр. 35-39)</p> <p>4. Словаци у Војводини – живот у мултиетничкој и мултијезичкој средини (стр. 40-52)</p> <p>5. Правни статус Словака у Војводини и словачко-српска двојезичност (стр. 53-77). Пето поглавље садржи девет потпоглавља у којима се анализира употреба словачког језика и то у следећим областима: 5.1. Могућност употребе матерњег словачког језика у службеној комуникацији (56-58) ; 5.2. Прописи који регулишу област службене употребе језика и писама националних мањина (стр. 59-61); 5.3. Словачки као службени језик који се употребљава у раду покрајинских органа (стр. 62); 5.4. Службена употреба језика и писма у местима и општинама (стр. 63-64); 5.5 Употребе језика и писма националних мањина у раду органа (стр. 65-66); 5.6. Употреба личног имена од стране припадника националних мањина и издавања јавних исправа (стр. 67-72); 5.7 Употреба језика у области привреде и услуга (72); 5.8 Писање јавних натписа и назива (стр. 73-75) и 5.9 Завршна разматрања о службеној употреби словачког језика (стр. 76-77).</p> <p>6. Двојезичност и словачко школство у Војводини (стр. 78-101). Шесто поглавље садржи пет потпоглавља, а то су: 6.1. Двојезичност и образовање (стр. 79-82); 6.2 Словачко мањинско школство у Војводини (стр. 82-84); 6.3. Историја словачког мањинског школства у Војводини (стр. 85-88); 6.4 Тренутно стање словачког мањинског школства у Војводини (стр. 89-101) у оквиру ког су четири потпоглавља у којима се анализира: 6.4.1. Словачке претшколске установе у Војводини (стр. 91-94); 6.4.2. Основне школе са наставом на словачком језику (95-97); 6.4.3. образовање на словачком у средњим школама (стр. 98-99) и 6.4.4. Високе школе са наставом и на словачком језику (стр. 100-101). На крају овог поглавља у потпоглављу 5.6 су и завршна разматрања о школству (стр. 101).</p> <p>7. Језик и идентитет словачко-српских двојезичних говорника (стр. 102-107)</p> <p>8. Социолошки аспекти словачко-српске двојезичности (стр. 108-125). У осмом поглављу се у шест потпоглавља анализирају: 8.1. Словачки језик у Војводини (стр. 109-110); 8.2. Социолошке основе словачко-српске двојезичности (стр. 111-115); 8.3. Хронологизација словачко-српске двојезичности (стр. 116-117); 8.4. Словачко-српска двојезичност у Војводини (стр. 118-120); 8.5. Словачки у коегзистенцији са српским језиком (стр. 121-122) и 8.6. Словачко-српска перцептивна и продуктивна двојезичност несловака (стр. 123-125)</p> <p>9. Прекључивање језичких кодова словачко-српских двојезичних говорника (стр. 126-135). Девето поглавље има 6 потпоглавља: 9.1. Алтернације – прекључивање и мешање кодова, односно „code switching“ и „code mixing“ (стр. 127-128); 9.2. Прекључивање кодова, а његово истраживање (стр. 129-130); 9.3. Прекључивање кодова и дефиниције (стр. 130-131); 9.4. Разлози за прекључивање кодова (стр. 132-133); 9.5. Мешање језика, односно „code mixing“ (стр. 134) и на крају</p>

потпоглавље 9.6. Прекључивање кодова и идентитет (стр. 135)

10. Истраживање на терену путем упитника (стр. 136-171). Десето поглављеа има дванаест потпоглавља, а то су: 10.1. Методологија истраживања (стр. 137-138), 10.2. Резултати истраживања (стр. 139-140); 10.3. Познавање матерњег језика (словачког) (стр. 141-142); 10.4. Словачки/српски у комуникацији (стр. 143-152), 10.5. Прекључивање кодова (стр. 153-155); 10.6. Однос према словачком (стр. 156-157); 10.7. Улога словачког књижевног језика (стр. 157-160); 10.8. Будућност словачког књижевног језика (стр. 160-162); 10.9. Однос према српском (стр. 162-163); 10.10. Примена словачког језика (стр. 164-165); 10.11. Узроци смањење броја Словака у Војводини (стр. 166) и 10.12 Словачко-српски двојезични говорници (Несловаци) о српско-словачкој двојезичности (стр. 167-171).

11. Закључак (стр. 172-181) сумира опште закључке и резултате истраживања

12. Литература (стр. 182-198) - 160 референци

13. Прилози (стр. 199-2012). Дисертација има два прилога: 13.1 Додатак бр. 1 - упитник за Словаке (стр. 200-208) и 13.2. Додатак бр. 2 – упитник за несловаке (стр. 209-2012)

Резиме на српском језику (стр. 213-215)

Резиме на енглеском језику (стр. 216-218)

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Докторска дисертација мр Зузане Тирове „Словачко-српска двојезичност у Војводини“ бави се изучавањем комплексне проблематике словачко-српске двојезичности у Војводини. Циљеви истраживања су били дубље и свеобухватније сагледавање словачко-српске двојезичности, с намером да се сагледа у којој мери се двојезични словачко-српски говорници идентификују са једним или другим језиком, као и да се сагледа где се све користи један или други језик.

Дисертација је написана у складу са одговарајућим стандардним важећим за научне и стручне радове овог типа. Први део дисертације је посвећен прегледу теоријских разматрања, литературе релевантне за дату проблематику као и сагледавање стања и области битних за проучавање словачко-српске двојезичности у Војводини. У другом делу дисертације су изложени резултати истраживачког рада, резултатои анализе упитника и закључци самог истраживања.

У **уводном делу** дисертације кандидаткиња дефинише оквир истраживања и тематизира на који начин планира извршити истраживање, образлаже методологију и актуелни значај истраживања. Циљ истраживања је био да се анкетирају словачко-српски двојезични говорници у Војводини (како они, којима је словачки матерњи језик, као и они, који су словачки научили као језик средине, али га активно користе, те и они спадају у групу двојезичних словачко-српских говорника) и да се резултати подробно анализирају.

У **другом поглављу** (*Двојезичност /билингвизам*) се кандидаткиња бави питањима двојезичности из више углова. Ту су разни ставови о двојезичности, као и предрасуде. Кандидаткиња анализира теоријске основе двојезичности, наводи разне дефиниције и облике двојезичности. У контексту мањинских и већинских језика као и проблематике словачког језика у Војводини бави се питањем матерњег језика и двојезичности и мањинских заједница. У овом поглављу је кандидаткиња образлагала само неке до многобројних предрасуда о билингвизму у свету. Само цитирани Ј. Шћефањик анализира десетак типова предрасуда, од којих 3. Тирова коментарише тек мањи број. У будућој некој разради ове проблематике би било пожељно да кандидаткиња анализира, интерпретира и коментарише актуелну ситуацију на материјалу који је био основни предмет њеног истраживања на терену.

Треће поглавље (*Словачки језик у Војводини као предмет научног истраживања*) је кандидаткиња посветила питањима почетка развоја научног истраживања словачког језика у Војводини с освртом на лингвисте који су се бавили овом проблематиком од самог почетка до данас. Посебан значај има преглед почетка истраживања словачко-српске двојезичности, као и преглед аутора који су се бавили овом проблематиком. Осим дескриптивне стратегије код навођења аутора и њихових радова који су се бавили истраживањем словачког језика у Војводини, очекивани критичнији поглед на литературу која је у интересном пољу дисертанткиње није најтранспарентнији.

Четврто поглавље (*Словаци у Војводини – живот у мултиетничкој и мултијезичкој средини*) је прегледно поглавље у којем су изнети демографски подаци, преглед сеоба Словака у Војводину, а који се тичу њиховог живота у мултиетничкој те и мултијезичкој средини. Све наведено је врло битно за дијахрона и синхрона разматрања о двојезичности, те стога ово поглавље нема само илустративни карактер.

У **петом поглављу** (*Правни статус Словака у Војводини и словачко-српска двојезичност*) се кандидаткиња осврнула на словачко-српску двојезичност с обзиром на правну регулативу с циљем да покаже у којим све ситуацијама постоје правни основи за практичну примену двојезичности. Овде се анализира употреба словачког језика у службеној комуникацији, наводе се прописи којима се регулише област службене употребе језика и писама словачке националне мањине, те се спомиње и где се све словачки у раду покрајинских органа употребљава, каква су права Словака да користе словачки језик и писмо у местима и општинама. Питање личног имена је такође битан фактор за очување идентитета, а према истраживању у оквиру докторске дисертације, кандидаткиња анализира законе и могућности за издавање (двојезичних) јавних исправа. Посебан допринос представља и истраживање на терену и анализа двојезичних натписа у Војводини (у Бачком Петровцу и Пивницама) као и преглед издавања двојезичних образаца последњих година.

Шесто поглавље (*Двојезичност и словачко школство у Војводини*) се бави питањем школства и школовања Словака у Војводини. Управо школа представља битан аспект за развијање словачко-српске двојезичности, те је ово питање обрађено од најстаријих дана до наших дана. Кандидаткиња

констатује, да су управо школе најплодније тле за активно одржавање сваке, па и словачко-српске двојезичности. Деца која су до школског узраста расла у превасходно словачком окружењу (обично у руралним срединама) у двојезичним школама имају прилику да усвоје српски језик. Деца из градских средина (где је употреба словачког језика ограничена, те су под већим утицајем српског) у школи имају прилике да кроз изборни предмет уче словаки језик са елементима националне културе, што подстиче очување матерњег језика). Посебан допринос је и прикупљање података о броју ученика, односно о смањењу броја деце која и у школи могу у пуној мери да користе оба језика (словачки и српски) и да буду активни словачко-српски двојезични говорници.

Седмо поглавље (*Језик и идентитет словачко-српских двојезичних говорника*) посвећено је питању међусобног односа и утицаја језика и идентита уопште и конкретно у случају словачко-српских двојезичних говорника у Војводини.

Осмо поглавље (*Социолошки аспекти словачко-српске двојезичности*) тематски и аналитички је усмерено на разматрање о словачко-српској двојезичности са социолошког аспекта (историјска периодизација, словачки језик у коегзистенцији са српским језиком, те словачко-српска двојезичност несловака и сл.). Посебан допринос представља преглед словачко-српске перцептивне и продуктивне двојезичности несловака, као и истраживања ове проблематике.

У деветом поглављу кандидаткиња сагледава актуелну проблематику и питања прекључивања кодова и мешања кодова. Овде су представљене различите алтернације кодова, као и преглед истраживања ове проблематике, затим детаљан регистар дефиниција овог појма као и узрока за појаву алтернација и сл.

Првих девет поглавља се бави општим теоријским дискусијама о двојезичности, те се бави прегледом области у којима је изражена двојезичност, а **десето поглавље** (*Истраживање на терену путем упитника*) је најбитнији део дисертације и представља допринос изучавању словачко-српске двојезичности. У овом поглављу су детаљно анализирани сакупљени резултати на терену и изложена је детаљна дискусија добијених резултата. Кандидаткиња наводи социометријску методологију истраживања, као и парцијалне и опште резултате истраживања. На основу обрађених 100 упитника који су попуњавали Словаци, приказује и анализира резултате истраживања. Ово поглавље сарджи низ графичких и табеларних приказа истраживања. На основу истраживања и резултата, кандидаткиња поставља питања да ли респонденти употребљавају словачки језик и када, да ли користе српски језик, када долази до прекључивања кодова, какав је њихов однос према словачком или српском језику. Такође се анализира улога словачког књижевног језика, при чему кандидаткиња закључује да респонденти имају свест о потреби словачког књижевност језика (на супрот говорном језику, дијалекту), те анализира прогностички хоризонт словачког књижевног језика. Анализу резултата упитника усмерила је на неколико кључних питања као што су: језичка компетенција двојезичних говорника (на сваком од језика, то јест на словачком и на српском језику), језички идентитет двојезичних говорника, однос према једном или другом језику, како двојезични говорници евалуирају сопствене компетенције на словачком и на српском језику, у којим ситуацијама користе искључиво словачки или искључиво српски језик, а када долази до алтернације кодова. Посебан део тезе је и истраживање словачко-српске двојезичности код говорника који нису пореклом Словаци, али такође користе словачки језик активно поред српског језика. Код обе групе анкетираних словачко-српских говорника је евидентирано да оба језика активно користе и да сматрају да је то за њих предност, а не оптерећење. У овом делу свога рада кандидаткиња је као прва у Србији комплексније у истраживачке процедуре словачко-српског билингвизма укључила квантитативне лингвистичке методе. Примењивала је при томе концепт пре свега Марије Хомишинове. Међутим, кандидаткиња не наводи све предности и недостатке оваквог истраживања, што не умањује значај самог њеног рада, као и за нека будућа истраживања.

Једанаесто поглавље је закључак где кандидаткиња сумира опште закључке и резултате истраживања проблематике словачко-српске двојезичности. Закључак представља сажету рекапитулацију дисертације у којој се кандидаткиња посебно осврће на резултате истраживања.

Литература са 160 релеватних референци је при самом крају рада.

Прилози бр. 1 (упитник за Словаке) који има 47 питања као и прилог бр. 2 (упитник за несловаке) који има 48 питања су врло значајни као методолошка основа за даља истраживања ове проблематике.

VI Spisak naučnih i stručnih radova koji su objavljeni ili prihvaćeni za objavljivanje na osnovu rezultata istraživanja u okviru rada na doktorској дисертацији

1. TIROVA, Zuzana: *Bilingvizam kao realnost u Vojvodini (sa aspekta slovačko-srpskog bilingvizma)*. У: Сусрет култура. Зборник радова. Нови Сад: Филозофски факултет 2006. с. 469-475.
2. TÝROVÁ, Zuzana: *Slovensko-srbský bilingvizmus vo Vojvodine*. In: Varia XV. Zborník materiálov z 15. kolokvia mladých jazykovedcov. Zostavili Anna Gáliková, Alexandra Chomová. Bratislava: Slovenská jazykovedná spoločnosť pri SAV – Katedra slovenského jazyka a literatúry FHV UMB v Banskej Bystrici 2008. s. 627-632.
3. TIROVA, Zuzana: *Двојезични словачко-српски натписи у Војводини*. У: Сусрет култура. Нови Сад: Филозофски факултет 2010. с. 797-801.
4. TIROVA, Zuzana: *Двојезичност у животу војвођанских Словака*. У: Славистика XVI . Ур. Петар Буњак. Београд: Славистичко друштво Србије 2012, с. 252-255.
5. TÝROVÁ, Zuzana: *Striedanie jazykových kódov u vojvodinských Slovákov*. In: Polyslav 15. Beiträge der Europäischen Slavistischen Linguistik. München – Berlin – Washington, D.C.: Verlag Otto Sagner 2012. s. 253-257
6. TÝROVÁ, Zuzana: *Bilingvizmus Neslovákov v slovenských prostrediach vo Vojvodine*. In: Varia XXI. Bratislava: Bratislava: Slovenská jazykovedná spoločnosť pri Jazykovednom ústave Ľudovíta Štúra SAV, 2012. s. 245 - 253.
7. TIROVA, Zuzana: *Slovak in contact with Serbian (code switching with Vojvodinian Slovaks)*. In: Programme and book of abstracts / The First International Interdisciplinary Conference for Young Scholars in Social Sciences and Humanities "Contexts", Novi Sad, 1st December 2012. Novi Sad: Faculty of Philosophy, 2012, s. 124.
8. TIROVA, Zuzana: *Двојезични дискурс војвођанских Словака*. У: Дискурси мањинских језика, књижевности и култура у југоисточној и средњој Европи. Нови Сад: Филозофски факултет 2012, с. 279 - 285.
9. TÝROVÁ, Zuzana: *Vplyv majoriteného – srbského jazyka na materinský jazyk Slovákov vo Vojvodine*. In: Polyslav 16. Beiträge der Europäischen Slavistischen Linguistik. München – Berlin – Washington, D.C.: Verlag Otto Sagner 2013. s. 240-245
10. TÝROVÁ, Zuzana: *Sociolingvistický pohľad na slovensko-srbský bilingvizmus Slovákov vo Vojvodine/Sociolinguistic view of Slovak-Serbian bilingualism of Slovaks in Vojvodina*. In: Medzinárodná konferencia 270 rokov dejín, literatúry a jazyka Slovákov vo Vojvodine v Novom Sade 16. októbra 2015. (Harmonogram a kniha abstraktov) / International Conference 270 Years of the History, Literature and Language of Slovaks in Vojvodina, Novi Sad, 16th October 2015 . (Programme and a book of abstracts). Redaktorky: Marína Šimáková Speváková a Zuzana Týrová. Nový Sad: Ústav pre kultúru vojvodinských Slovákov – Filozofická fakulta, Oddelenie slovakistiky 2015. s. 46

<p>VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА</p> <p>Широк приступ предмету истраживања словачко-српске двојезичности, који је обухватио све његове главне аспекте и који је спроведен применом адекватно комбинованих метода, омогућио је мр Зузани Тировој да истраживање подупре валидним закључцима. Кандидаткиња свеобухватно и исцрпно сагледава словачко-српску двојезичности, те одређује и дефинише овај термин. Након истраживања на терену, емпиријски материјал је сређен и приказан у виду графикона, табеларно, као и текстуално интерпретиран и урађена је детаљна анализа добијених резултата. На основу својих истраживања, кандидаткиња закључује да Словаци у Војводини свакодневно употребљавају оба језика (словачки и српски), без обзира да ли похађају школе на словачком или српском језика. Кандидаткиња је приказала резултате квантитативне анализе, односно резултати представљају статистички приказ и увид у 100 приспелих одговора анкетираних Словака и 8 анкетираних несловака. Докторска дисертација поред теоријског значаја има своју вредност и у оквиру превентивне лингвистике, јер се на основу резултата и анализе резултата на терену могу остварити мере за очување идентитета и језика словачке националне заједнице, без обзира на рапидно смањење броја припадника исте. Ово истраживање у најкраћем обухвата следећа питања, и закључке о истим: 1) категоризација појавних облика словачко-српске двојезичности у Војводини, 2) на којим местима и ситуацијама се све паралелно користе ова два језика, 3) на ком нивоу је развијена језичка компетенција словачко-српских двојезичних говорника и 4) став словачко-српских двојезичних говорника о својој језичкој компетенцији на једном или другом језику. Општи циљ истраживања био је детаљније и свеобухватније сагледавање словачко-српског билингвизма у Војводини.</p>
<p>VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА НАПОМЕНА: Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.</p> <p>Може се закључити да је кандидаткиња консултовала, детаљно сагледала и критички обрадила многобројну релевантну литературу, како српских, словачких, тако и светских лингвиста, психолингвиста, социолингвиста, а тиме стекла потребан увид у проблематику двојезичности, како би на научно релевантан начин могла доносити закључке свог истраживања. Анализа, прикази и тумачења резултата истраживања су систематични, детаљни, свеобухватни и обрађени у складу са захтевима које поставља методологија квантитативних и квалитативних истраживања. Кандидаткиња је поред осталог искористила и статистичку обраду података, те табеларно и графички приказала резултате, чиме је њен рад добио на прегледности. Графикони и табеле су интерпретиране на јасан начин, с освртом на теоријске концепте. На овај начин је обезбеђен аутентичан научни допринос тезе. Коришћена литература, као и остали пратећи материјали су представљени сходно захтевима докторских радова. Комисија сматра да начин приказивања и тумачења резултата истраживања задовољава захтеве докторског рада.</p>
<p>IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: НАПОМЕНА: Експлицитно навести да ли дисертација јесте или није написана у складу са наведеним образложењем, као и да ли она садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање.</p>
<p>1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме</p> <p>ДА. Дисертација је написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме.</p>
<p>2. Да ли дисертација садржи све битне елементе</p> <p>ДА. Дисертација садржи све битне елементе.</p>
<p>3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци</p> <p>Докторска дисертација мр Зузане Тирове даје оригиналан допринос у оквиру социолингвистике и психолингвистике по више основа. Има све релевантне одлике – одабрану тему, циљ, задатке, истраживање на терену, консултовану литературу, заснованост на релевантним теоријским основама, методологију, обраду података и закључке. Иако је проблематика словачко-српске двојезичности и раније истраживана, а у последње време је врло актуелна (рађена су</p>

истраживања педагошког аспекта двојезичности), анализа тренутног стања на основу социолингвистичког истраживања, анкетање и обрада упитника рађено је по први пут. Овим истраживањем кандидаткиња на систематичан и темељан начин попуњава празнину на мапи истраживања двојезичности у Војводини. Одабрани приступ, као и сам поступак анализе и изведени закључци могу послужити као модел и у даљем истраживању дате проблематике. Ово истраживање представља оригиналан допринос нашој стручној лингвистичкој литератури јер, између осталог, даје актуелан преглед и анализу стања на терену. Користећи се искуством квалитативне и квантитативне лингвистичке анализе прикупљеног материјала, кандидаткиња ће уврстила у групу истраживача који на модеран начин анализирају, интерпретирају и тумаче тако значајну лингвистичку и друштвену материју као што је билингвизам.

4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања

У докторској дисертацији НЕМА већих теоријских, методолошких и истраживачких недостатака који би утицали на резултате истраживања или коначну структуру текста. Комисија је уверена да је кандидаткиња у стању да приликом одбране одстрани мање недостатке и да ће при евентуелној будућој припреми рукописа за штампу узети у обзир и напомене које ће се појавити приликом одбране рада, као и да уклони мање формалнојезичке недостатке. То, међутим, не умањује суштинску вредност докторске дисертације мр Зузане Тирове.

X ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:

да се докторска дисертација под називом *Slovensko-srbský bilingvismus vo Vojvodine (Словачко-српска двојезичност у Војводини)* прихвати и да се кандидаткињи мр Зузани Тировој одобри одбрана.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

др Мирослав Дудок, редовни професор, председник комисије

др Свенка Савић, професорка емеритус, чланица

др Далибор Соколовић, доцент, члан

Нови Сад, 9. 5. 2016.

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење, односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.